

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 134

Wat de doop betreft

In 1930 overtuigden veel omstandigheden mij ervan dat het mijn plicht tegenover God was om een objectieve studie te beginnen over het onderwerp van de doop. Ik was toen voorganger van een Baptistenkerk en ik was zeer ontevreden met de houding van sommige leden ten aanzien van dit onderwerp. Zij waren er sterk toe geneigd om allen die waren gedoopt als christenen te beschouwen en allen die dat niet waren als mensen die niet zijn gered en die verlorenen gaan. In mijn preken tot hen benadrukte ik dat iemand een gelovige wordt door te geloven en niet door gedoopt te worden. Ik beschuldigde hen ervan dat zij ten onrechte veel te veel waarde hechtten aan de doop, dat zij daar de reddende en reinigende werking aan toekenden die alleen zou moeten worden toegeschreven aan de Here Jezus Christus. Sommige mensen werden hier boos om, aangezien hun hele hoop op de doop en het lidmaatschap van de kerk was gevestigd.

Bovendien was ik enigszins verontrust over mijn eigen persoonlijke houding tot deze ceremonie, aangezien ik gemeentelid was geworden door de doop toen ik twaalf was, om vervolgens Jezus Christus als mijn Verlosser te leren kennen en te geloven toen ik achttien was. Dat was doop vóór de verlossing. Sommige leden van de kerk grepen deze onregelmatigheid aan en bleven daarover doorzeuren. Dit probleem kon eenvoudig door middel van een herdoop worden rechtgezet, een daad die velen ertoe bracht hun eigen houding ten aanzien van deze instelling te heroverwegen. 'Als u dat doet, moeten wij dat ook doen,' zeiden ze tegen mij. Dat kon ik niet weerleggen en daarom werden er ongeveer veertig mensen, onder wie mijn vrouw, door onderdompeling gedoopt.

We voelden ons er allemaal gelukkig mee en ik besloot een nauwgezette studie te maken van alles wat de Bijbel te zeggen heeft over de doop.

Het voorval dat al deze opschudding echter op de spits heeft gedreven, staat mij nog duidelijk voor de geest, hoewel de details vijftig jaar na dato niet meer zo helder zijn als ik wel zou wensen. Een jonge echtgenoot was ernstig en gevaarlijk ziek geworden en moest voor een ingrijpende operatie worden opgenomen in het ziekenhuis. Zijn vrouw liet mij roepen en ik heb met hem gesproken over de noodzaak van een Verlosser en ik heb Jezus Christus voorgesteld als de Verlosser die hij nodig had. Hij was ontvankelijk voor de waarheid en beleed zijn vrouw en mij zijn geloof in en zijn aanvaarding van de Here Jezus als zijn Verlosser.

Ik heb dit allemaal de volgende zondagochtend aan de gemeente verteld en omdat hij die middag opgenomen zou worden in het ziekenhuis, werd hij als doopkandidaat aanvaard. De doop zou echter na zijn herstel plaatsvinden. Dat bezorgde mij zeer harde kritiek van de kant van sommige leden. Het was duidelijk dat zij geloofden dat hij, als hij ongedoopt zou sterven, verloren zou zijn. Ik vond dat in tegenspraak met de waarheid van Gods Woord en ook in tegenspraak met de leer en de principes van de Baptisten.

In die tijd waren al mijn opvattingen over de doop gebaseerd op overleveringen en daarom besloot ik het Woord van God voor mijzelf te onderzoeken om zo uit de eerste hand de Bijbelse waarheid over dit onderwerp te ontdekken. Ik was er heel zeker van dat al mijn opvattingen zouden worden bevestigd, maar de eerste stukken die ik las gaven mij een behoorlijke schok. Dit kwam zo hard aan, dat ik mijn diepgaande studies voor een tijdje heb laten rusten om wat ik gevonden had tot mij door te laten dringen en op een rijtje te zetten. Het onderwerp hield mij voortdurend bezig en dit veroorzaakte een omwenteling in mijn denken.

Een verandering van werkkring bracht mij in de omgeving van Chicago. Daar trof ik een zeer verhitte discussie aan over het onderwerp van de doop, waarin ik ook betrokken werd, maar ik ontdekte al snel dat er meer hitte dan licht werd geproduceerd door de argumenten die voor en tegen naar voren werden gebracht door John O'Hair, Harry A. Ironside en William McCarrell. Ik kende al deze mannen en had langdurig overleg met hen. Ik pakte mijn studies met hernieuwde kracht op en kwam al snel tot de conclusie dat 'doop' veel belangrijker was dan wat ik ervan had gemaakt en dat dit belang onmogelijk verband kon houden met het waterritueel. De vraag die ik nu moest beantwoorden, was of het misschien kon zijn dat het woord 'doop' betrekking heeft op meerdere

gedachten of voorstellingen en dat het gebruikt is om een aantal waarheden in het Woord van God mee aan te duiden. Het antwoord hierop moest wel bevestigend zijn. Ik wist heel goed dat de tweemaal dat 'dopen' voorkomt in Mattheüs 3:11 wijzen op twee verschillende gedachten. En het komt in andere gedeelten voor waar het onmogelijk hetzelfde kan betekenen als in Mattheüs 3:11. Vervolgens werd het mijn taak om al die verschillende ideeën te vinden die met dit woord beschreven worden en uit te zoeken welk van deze de meest vooraanstaande is, de 'ene doop' van Efeze 4:5.

Hier aangekomen verzoek ik de lezer te bedenken dat in alle talen de meeste woorden gebruikt worden om een aantal voorstellingen en talloze gedachten mee tot uitdrukking te brengen. Aangezien woorden op deze wijze worden gebezigd, kunnen we ze niet ongefundeerd aan één enkele betekenis verbinden. We moeten daarom voortdurend de context in overweging nemen en er de betekenis aan hechten die bedoeld is. Als we bijvoorbeeld het woord *goud* tegenkomen, weten we allemaal dat bedoeld wordt op een metaal dat in de aarde wordt gevonden. Maar is dat ook de betekenis als iemand zegt: 'hij heeft een hart van goud'? Elke keer als we een woord tegenkomen, moeten we uit de context opmaken welk concept of welke gedachte ermee duidelijk wordt gemaakt.

Op aandringen van velen die wisten dat ik dit onderwerp ijverig aan het bestuderen was, schreef en publiceerde ik in 1935 een brochure getiteld *The Glory of The One Baptism* waarin ik de resultaten van mijn studie tot op dat moment heb weergegeven. Het was een nogal primitieve weergave, maar het was het beste wat ik op dat moment kon doen. In de vijfenveertig jaar die sindsdien zijn verstreken, ben ik echter nooit opgehouden naar aanvullende waarheid over dit onderwerp te zoeken. Dat onderzoek heeft vruchten afgeworpen en wat ik ontdekt heb, zal ik nu samenvatten in een reeks korte, makkelijk leesbare foldertjes.

Er wordt al lange tijd iets afgodisch verbonden aan het waterritueel dat doop wordt genoemd. De waarde die men eraan toekent, wordt steeds groter. Het is belangrijker geworden dan enig ander onderwerp dat 'christelijk' genoemd wordt. Miljoenen vinden hun volmaking in dit ritueel. 'Mijn drie kinderen zijn afgelopen zondag gedoopt en daarmee zijn we allen veilig opgenomen in de kerk' schreef een moeder mij. De doop wordt verheerlijkt en geprezen met elke vorm van eerbeton die een mens kan bedenken.

De volgende beweringen zijn geselecteerd uit geschriften van mensen die beweren leraren van Gods Woord te zijn. Zij beweren dat de waterdoop de verzegeling van de gelovige is; dat het de laatste stap is die ons in het koninkrijk van God brengt; de doop heeft de plaats

ingenomen van de besnijdenis; het is een getuigenis voor de ongelovigen; het is een belijdenis van ons geloof in Christus; het is een beeld van onze dood, begrafenis en opstanding met Christus; het is de toegangsdeur tot de zichtbare kerk; het is het inwijdingsritueel van het christendom; het is het aantrekken van het uniform van de christen; er wordt gezegd dat we erdoor worden geïdentificeerd met de afgewezen Christus; dat het een begraven worden met Christus is; dat het een genademiddel is; dat het u onder Gods genadeverbond brengt, etc.etc.

Dit zijn slechts enkele van de juichende woorden die over de waterdoop zijn geuit. Woorden als deze zijn niets anders dan menselijke opvattingen. Zij missen alle dan ook de geringste ondersteuning van het Woord van God. Het zijn producten van menselijke redeneringen die erop gericht zijn een menselijk ritueel te verheffen. Door dergelijke woorden wordt aan de waterdoop heerlijkheid toegekend die alleen aan de Here Jezus Christus behoort. Het is duidelijk dat vele voorgangers in deze tijd de houding aannemen alsof het hier om een handeling gaat die door God is voorgeschreven, door Jezus Christus is bevolen en dat Hij het bedoeld heeft als een bindende verplichting voor allen die belijden een relatie met Hem te hebben. Als dat zo is, waarom heeft Paulus dan gezegd: 'Christus heeft mij niet gezonden om te dopen, maar om het evangelie te verkondigen' (I Cor. 1:17)?

Oude tegenstellingen over de doop zijn weer actueel geworden. Gedurende de afgelopen jaren zijn ze weer even regelmatig uitgebarsten als de St.-Helena. Dr. Jurgen Moltman, een Lutheraan van de *Universität Tübingen* in Duitsland en dr. Paul K. Jewett van *Fuller Theological Seminary* hebben krachtige aanvallen geopend tegen de gewoonte om kinderen te dopen. Beide mannen wijzen de gedachte af dat de doop een inwijdingsritueel van het christendom is, vergelijkbaar met de besnijdenis die in Israël werd toegepast. De geschriften van beide mannen hebben een geweldige beroering veroorzaakt.

Hier aangekomen in onze studie aarzel ik niet te beweren dat de hele gedachte dat een of ander waterritueel noodzakelijk zou zijn als inwijdingsrite aan het begin van iemands relatie met Jezus Christus, een onschriftuurlijke theorie is, die door miljoenen wordt aangehangen die niets anders hebben gedaan dan een gebruik ondergaan dat hen door anderen is overgeleverd. Nadat zij dit gebruik van anderen hebben ontvangen alsof het om een gebod van God zou gaan, zien zij hun waterritueel in elk gedeelte waarin woorden voorkomen als dopen, wassen, reinigen, water of besprenkelen. Zelfs J.C. Ryle, een voortreffelijk leraar die geloofde in het waterritueel en dat ook in de praktijk bracht, vond het nodig om hen die dit ritueel overal bij betrokken

en het op elke mogelijke plaats meenden tegen te komen in het Woord van God, met krachtige bewoordingen te berispen.

Om dit onderwerp te behandelen, zou ik graag een illustratie uit mijn eigen ervaring gebruiken om aan te tonen hoe blind iemand kan zijn voor de meervoudige betekenissen van een woord. Als kleine jongen nam ik het woord *excelsior*¹ op in mijn woordenschat en voor mij betekende het niets anders dan materiaal dat gemaakt is van houtkrullen en dat gebruikt wordt als beschermende vulling. Ik kan me de schok nog steeds herinneren die ik ervoer toen mijn klas op de middelbare school overwoog om als motto het woord “Excelsior” te gebruiken. Ik vond dat weerzinwekkend, totdat mij duidelijk werd gemaakt dat “excelsior” ook de betekenis had van “steeds hoger, altijd naar boven.”

Zo vergaat het ook met de gemiddelde mens als het gaat om het woord ‘doop’. Als zij dit woord horen, betekent het slechts één ding voor hen – een religieus ritueel dat door een voorganger wordt verricht, waarbij iemand in water wordt ondergedompeld of waarbij water over iemand wordt gesprenkeld. Deze gedachte komt steeds in hen op als zij dit woord in de Bijbel tegenkomen. Zij lezen gemakkelijk over een tekst als Mattheüs 3:11 heen, waarin drie dopen worden genoemd: doop in water, doop in Geest en doop in vuur. We doen geen recht aan het Woord van God en aan Zijn waarheid als we in Zijn woord telkens de gedachte aan een waterceremonie lezen als we het woord ‘doop’ tegenkomen.

Een van de eerste feiten die onder ogen moeten worden gezien door iedereen die een eerlijke studie van dit onderwerp wil maken, is dat de Engelse woorden ‘baptize’ en ‘baptism’ geen vertalingen zijn. Zij zijn, zoals Kenneth S. Wuest beweert, “niet autochtoon in de Engelse taal.” Het zijn onvertaalde Griekse woorden die zijn overgenomen in het Engels door de *ō* van *BAPTIZŌ* te laten vallen en te vervangen door de Engelse letter *e*. Het vormen van het woord *baptism* is eenvoudig gebeurd door de laatste letter van het woord *BAPTISMA* te laten vallen. Deze woorden moeten dus als Griekse en niet als Engelse woorden worden bestudeerd en als men zich Gods waarheid ten doel heeft gesteld, moet hun ware historische en grammaticale betekenis worden onderzocht.

Gods waarheid over de doop is daarom het doel van deze studie. En als we hierover nadenken, laten we dan de woorden van Elihu in gedachten houden: ‘want het oor toetst de redenen, gelijk het gehemelte de spijs proeft. Laten wij voor onszelf uitmaken wat recht is, met elkander beslissen wat goed is’ (Job 34:3,4).

¹ Het Engelse woord *excelsior* betekent ‘houtwol’.